

De ce regresează rugbiul nostru?

(Urmare din pag. 1)

evident și la cele mai mari cluburi și asociații cu secții de rugbi. Spre exemplu la Dinamo și la Steaua, unde de ani de zile se constată, la fiecare analiză, aceeași situație necorespunzătoare, dar nu se iau nici un fel de măsuri serioase de îndreptare. În cadrul secțiilor respective ale acestor două cluburi se află încădrări tehniciene și specialiști dintre cei mai valoroși (cazul fraților Gheondea) dar este de neînțeles cum acestia nu par a fi de loc preocupați de realizarea și creșterea unor echipe puternice de juniori și tineret din rândurile cărora să se alimenteze primele garnituri. Trebuie arătat că valoarea puținilor juniori care se află în pregătire la secțiile acestor două cluburi este mult sub nivelul posibilităților de care dispun ele. De ani de zile ne-am obișnuit să considerăm „pepinerie de rugbi” doar Clubul sportiv școlar (antrenor C. Munteanu) și Clubul Constructor (antrenor D. Ionescu), finaliste prin... abonament ale campionatului republican de juniori. Ce au de zis, de asemenea, în această direcție cluburile Progresul și Rapid, asociația Gloria și chiar Grivița Roșie? În egală măsură au dovedit lipsa de interes secțiile de la Farul Constanța, Agronomia și Politehnica Iași (care nu au participat niciodată la campionatul de juniori I), sau alte secții cu echipe în „A” și în „B” care n-au de loc juniori.

Nu este scutită de răspundere nici federația. În afara faptului că nu a luat deloc măsuri împotriva acestor secții, nici nu a întreprins nimic deosebit pentru a remedia situația. Nu trebuie uitat, spre exemplu, că la un moment dat Consiliul General al UCFS a acordat fonduri pentru organizarea unui centru de juniori în cadrul Complexului sportiv „23 August” din Capitală. Preocuparea scăzută, lipsa de interes a celor însărcinați la timpul respectiv cu această problemă, în special a antrenorului D. Manolăescu, au făcut ca încă din primul an să se înregistreze un eșec. De altfel, nici pe puținii antrenori care s-au ocupat de juniori și tineret federația nu i-a sprijinit prin difuzarea unor materiale metodice speciale pentru pregătirea juniorilor.

Se impune să trecem de îndată la elaborarea și aplicarea unor măsuri care, în limitele posibilităților actuale, să asigure un start bun în această direcție. Dacă problema elementelor tinere reprezintă o „datorie” acumulată ani de-a rândul și plătită acum, în schimb procesul de pregătire a rugbiștilor frunțați din țara noastră constituie o cauză mai apropiată a eșecurilor. Nu întotdeauna acest proces a fost asigurată în mod corespunzător. În perioadele care au precedat întâlnirile internaționale, antrenamentul jucătorilor era organizat în condiții bune, putem spune, și la un nivel corespunzător, în

schimb, în numeroase secții, pregătirea acestora se face încă la un nivel mediu, mult sub cerințele sportului de performanță modern, uneori chiar la întâmplare. Antrenorii loturilor reprezentative sînt nevoiți de multe ori să se ocupe de formarea unor deprinderi elementare la jucătorii selecționați, care au calități, dar nu sînt instruiți așa cum trebuie. Nu putem omite, de asemenea, faptul (care s-a văzut clar în meciurile internaționale ale anului 1966...) că există lipsuri serioase chiar la cel mai înalt nivel al specialiștilor noștri (colegiul central al antrenorilor, federația) în ceea ce privește pregătirea psihologică a sportivilor. S-a constatat cu prilejul meciurilor de mare miză că spiritul de dăruire totală, caracteristic altădată sportivilor noștri, nu a mai fost prezent. În plus, echipa reprezentativă a fost lipsită de un conducător de joc format în mod special. În ultimii doi ani, reprezentanții noștri s-au învățat să fie „dădăciți” de pe margine de către antrenori. Aceasta este, fără îndoială, vina corpului nostru de antrenori, care ar trebui să insiste mai mult pentru a stimula interesul fiecărui jucător, de a deveni o personalitate pe teren. Dar acest lucru nu e desigur posibil decât numai dacă acesta manifestă o dorință mai mare de a învăța, de a-și însuși deprinderile necesare.

Colegiul central al antrenorilor va trebui să insiste pentru a se realiza o mai bună pregătire fizică, o creștere a vitezei de joc. În pregătirea specială a echipelor trebuie să se aibă în vedere, la nivelul oricărei formații, specificul marilor întiriri. Se impune, de asemenea, antrenamentul individual cu stabilirea celor mai indicate exerciții pentru fiecare sportiv.

Să nu uităm că armele cele mai dăoase și de mare eficiență pe care le folosea echipa noastră națională — hotărîrea, puterea de luptă pînă la dăruire — s-au „tocit” în ultimul timp.

Rîndurile de față nu pot și nici n-au pretenția să scoată în evidență toate lipsurile care ne-au dus în acest stadiu de care nu putem fi mulțumiți. Deasupra rezultatelor în sine, să ne amintim — cu neplăcere, dar și cu spiritul autocritic generator al unei noi atitudini față de sportul iubit — că felul în care a jucat echipa noastră în anul 1966 a fost fundamental defectuos. Să facem deci tot posibilul, fiecare la locul său de muncă în acest domeniu, pentru a redresa grabnic sportul cu balonul oval. Este o acțiune care nu poate avea deplin succes decât dacă ea va fi întreprinsă în fiecare secție, la fiecare echipă, fie de juniori, de tineret, de rezerve, de categoria B sau de categoria A. Condiții din ce în ce mai bune de lucru există. Să le folosim cum se cuvine, spre binele rugbiului românesc, posesor încă al unui prestigiu care trebuie confirmat și sporit!

BOX

Juniorii — în centrul atenției

Juniorii ne-au obișnuit să se... atîneze primii la startul fiecărui sezon pugilistic. Și anul acesta ei au respectat tradiția, fiind cei dintîi care au intrat în „jocul” întrecerilor oficiale de box. La Craiova, Iași, Reșița, Oradea și în alte localități, sute de „speranțe” au trecut de acum corzile ringului. Și în Capitală, „tonul” l-au dat tot juniorii. Aproape 200 de tineri, mulți dintre ei aflați la primele meciuri, au început, cu ambiția specifică vrștei, lupta pentru cucurtea întâietății. Cît de intens „trăiesc” acești tineri succesele și înfrîngerile și cît de mare este ajutorul pe care-l pot da antrenorii în aceste situații! Iată un exemplu.

Doi dintre boxerii de la Steaua (Roșca și Stamatou) cîștigaseră, iar un al treilea (D. Ionescu), pierduse prin abandon. Antrenorul Fiat smîșea că elevul său are nevoie de puțină îndrumare.

— Nu crezi că am procedat bine cînd am aruncat prosopul?

— !?

— Tu ai numai trei meciuri la activ. Două victorii și o înfrîngere. Adversarul pe care l-ai înțîmplat are ceva mai multă experiență. În plus, trebuie să ne îngrîmăm mai mult de perfecționarea procedurilor de apărare.

Succesele se obțin cu migală. Multă trudă. De acest adevăr se pare că s-au convins tot mai mulți antrenori. Iar satisfacția este înfrîngere mare atunci cînd antrenorul îl are „în mîin” pe sportiv, de la primele lecții și pînă la apogeul carierei. Antrenorul Ilie Alexandru din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, a pornit de la „zero” și a ajuns ca în doi-trei ani să conducă o secție puternică, să prezinte boxeri în campionatele de juniori și seniori, să se întoarcă „acasă” cu două titluri republicane (ne referim la M. Cîrciumaru și M. Toni), și în Capitală atenția antrenorilor

se îndreaptă, în ultimul timp, destul de insistent, spre juniori. Eugen Furzeș, de la Dinamo, manifestă chiar o adevărată pasiune pentru pregătirea speranțelor boxului nostru.

Comisia de box a orașului București are, de cîțiva timp, un program foarte încărcat. Ca să deschizi o competiție oficială în care vor evolua aproape 200 de juniori, nu este o treabă ușoară. Mai cu seamă că s-a luat o măsură utilă cu privire la împerecherea valorică a participanților. Pe scurt, un junior care are la activ, să zicem, trei meciuri, nu va mai putea încerca mînușile cu unul care numără zece partide. Era și timpul!

Există, însă, o situație, încă ne-rezolvată, în cadrul comisiei orașenești. Ce fac juniorii eliminați în primele etape ale campionatului? Cum rămîne cu problema continuității competiționale a acestor tineri? Pentru că angrenarea lor în întrecerile prieluate — cînd și cînd — de punerea în joc a unei „cupe” (de către un club sau asociație sportivă) nu rezolvă, nici pe departe, situația. Ce-ar fi ca asociațiile și cluburile cu secții de box să fie obligate să organizeze periodic o întrecere numai pentru juniori? ..

R. CALARAȘANU

Dinamovistul Marian Grăciun (dreapta) a eșuat frumos direct de stînga expediția de Aurel Baranga (Vîitorul) și a contrat „puternic” cu un croșeu la corp

Foto: A. Neagu

PRONOSPORT

UN AUTOTURISM „RENAULT 16”
IN CADRUL PREMIULUI
EXCEPTIONAL LA CONCURSUL
PRONOSPORT DE DUMINICĂ

Concursul Pronosport nr. 8 de duminică 26 februarie a.c. cuprinde meciuri din prima etapă a returului campionatului de fotbal categoria A — din țara noastră și 7 întâlniri din campionatul italian A.

În cadrul premiului excepțional de 75.000 lei acordat la fiecare concurs Pronosport pentru prima oară se atribuie un autoturism „Renault 16” și 2.500 lei în numerar.

Iată acum programul acestui interesant concurs: I: Steaua — C.S.M.S. Iași; II: Rapid — Farul, III: „U” Cluj — U.T. Arad, IV: Steagul roșu — Jiul; V: Petrolul — Politehnica, VI: „U” Craiova — Dinamo București, VII: Bologna — Spal, VIII: Cagliari — Roma; IX: Juventus — Torino, X: La nerossi — Brescia, XI: Lazio — Milan, XII: Mantova — Fiorentina, XIII: Napoli — Atalanta.

● PREMIILE CONCURSULUI
PRONOSPORT NR. 7
DIN 15 FEBRUARIE 1967

Categoria I: 3 variante a 26.831 lei; categoria a II-a: 8 variante a 11.243 lei; categoria a III-a: 92,5 variante a 1.047 lei; categoria a IV-a: 380,5 variante a 327 lei; categoria a V-a: 1545,5 variante a 60 lei; categoria a VI-a: 6276 variante a 27 lei.

EXTRAGEREA A II-A

Categoria a II-a: 1 premiu a 26.804 lei și 26 premii a 1.804 lei; categoria a III-a: 905,5 variante a 71 lei; categoria a IV-a: 8.640,5 variante a 18 lei.

Report la categoria I extragera a II-a: 23.727 lei.

Cîștigătorii premiilor de categoria I extragera I sînt participanții: Dumbrăveanu Gheorghe din comuna Păulești regiunea Ploiești, pe un buletin de 6 lei care i-a dat dreptul să participe la ambele extrageri, Negrea I. Gheorghe din Sîlnia și Bădescu Mihail din București.

Premiul de 25.000 lei se va atribui unei variante de categoria a II-a extragera a II-a prin tragerea la sorți.

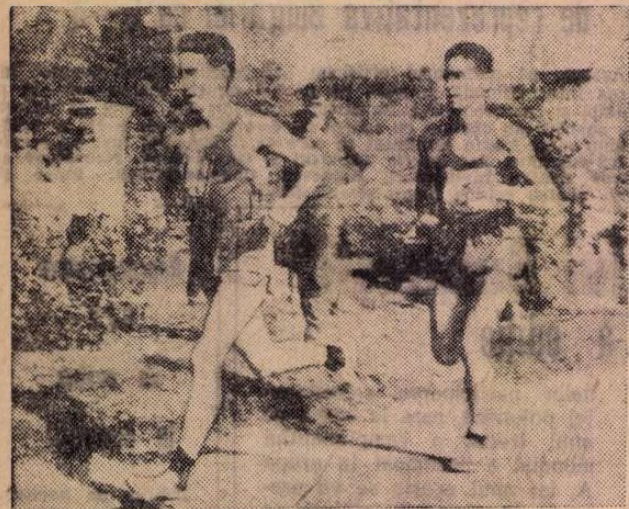
Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

NICOLAE D. NICOLAE — coresp.

ATLETISM

De la sprinteri la fondişti — toți au luat startul

● SALA DINAMO: CONCURSUL ALERGĂTORILOR DE VITEZĂ
● STADIONUL TINERETULUI: CROSUL „16 FEBRUARIE”

Mustafă, înaintea lui Barabăș, la un cros desfășurat anul trecut. Ultima sa performanță este cîștigarea crosului „16 Februarie”.

Foto: M. Bozan

● În sala de sub tribuna stadionului Dinamo s-au întîlnit sîmbăta trecută o parte dintre fruntașii sprinterului din București și din alte centre din țară. Concursul a constituit o utilă verificare a alergătorilor de viteză înaintea concursului republican de seniori programat la sfîrșitul acestei săptămîni. Pentru îmbunătățirea rezistenței specifice în vederea obositoarelor serii, semifinale și finale cărora vor trebui să le facă față — bîncîntes numai cei care se vor califica — la Dinamo fiecare atlet a alergat cursa de 50 metri de două-trei ori (serii contratimp). Iată cele mai bune rezultate înregistrate: seniori: P. Ciobanu și B. Hiescu 5,8, C. Nichifor și B. Hügel 5,9 (toți de la Dinamo), A. Stamatescu (Steaua) și T. Puiu (Din.) 6,0; seniori: E. Nourescu (Met.) și A. Petrescu (Sc. sp. 2) 6,6, M. Goth (Prog. Deva) 6,7, R. Marinescu (Din.) și M. Coman (Prog. Brăila) 6,8, M. Tatar (Viit.) 6,9; juniori II: C. Danilescu (Din.) și I. Velovan (Sc. sp. 1) 6,3, S. Brauencstein — născut 1953 — și I. Stoicescu (ambii de la Dinamo) 6,5.

● Duminică dimineata, stadionul Tineretului a găzduit crosul dotat cu „Cupa 16 Februarie”. La startul acestei competiții, organizate de clubul Rapid, s-au aliniat alergători din 10 cluburi bucureștene. Foarte bine pregătiți, atleții de la Metalul și-au impus superioritatea, reușind să cucerească ambele trofee puse în joc (unul pentru seniori — seniori și altul pentru juniori — juniori). Pentru acest succes succes merită evidențiat și antrenorii metalurgiei: Silviu Dumitrescu, Georgeta Dumitrescu, Constantin Nourescu și Dinu Cristea. Iată primii elasați la fiecare probă: seniori — 4000 m: I. N. Mustafă (Din.); 2. M. Breznică (Met.); 3. D. Buiac (Steaua); seniori — 1200 m: I. E. Bucur (Steaua), 2. C. Berna (Met.); 3. C. Preoteasa (Rap.); juniori I — 2500 m: I. C. Pascale (Met.); juniori I — 800 m: N. Onică (Constr.); juniori II — 1500 m: I. V. Vasile (Viit.); juniori II — 600 m: N. Hinda (C.S.S.).

O RETROSPECTIVĂ A NAVIGAȚIEI

Vă plac călătoriile imaginare? Sînteți tentați, de exemplu, să vă avîntați, pe o mare agitată, la bordul unei nave romane de luptă din anul 260 î.e.n.? Sau, poate, preferințele dv se îndreaptă spre o călătorie cu o gală venețiană, cu galionul englez „Great Harry”, cu un pinzar moldovenesc ori cu un iaht olandez? Atunci nu ocoliți frumoasa expoziție de navomodele deschisă la Giurgiu. Veți găsi toate aceste ambarcațiuni printre numeroasele exponate realizate cu multă migală și pasiune de sportivii fruntași Mircea Busuioac, Nicolae Băncilă, Sandu Marian, Colac Apostol, Ion Costel și alți iubitori ai navomodelismului.

Notăm pe „genericul” expoziției că inițiativa poartă sem-

nătura consiliului asociației sportive „Cetatea” din Giurgiu.

ALEGE, DAR DE UNDE?

Profesorul Romeo Ionescu — delegat al Ministerului Instruirii — avea o misiune destul de grea: să selecționeze și să invite la „finalele” școlare ZECE dintre cei mai buni gimnaști din Constanța. Ușor de spus, zecel! Dar, cine nu știe că la Constanța sînt multe școli, că tot aici există clubul „Farul” și Școala sportivă? Dacă s-ar fi putut să alege măcar DOUA ZECE, era altceva...

Dar, cînd a intrat în sală profesorului Romeo Ionescu nu i-a venit să-și creadă ochilor: etapa orașenească a campionatelor republicane școlare de gimnastică se „bucura” la

Constanța de participarea a CINCI fete și... DOI băieți. Alege, dacă ai de unde!...

STATISTICA — O PHINE DULCE!

Sînt locuri unde statistica sportivă nu-i o treabă chiar atît de... complicată. Bună-

oară, la Iași. A fost nevoie, de exemplu, să se afle cîte insigne de polisportiv au fost cucerite anul trecut. Intr-un minut, statisticienii ieșeni au și întocmit „bilanțul”. Fără să folosească o mașină electronică. Cum? Vă spunem noi, dar să nu ajungă cîmura

la urechile celor din Consiliul orașenesc UCFS. Oamenii au luat lista asociațiilor sportive și acolo unde scria „Moldova”, „Uzina Metalurgică”, „Plastică” sau „Mobila” au trecut un ZERO frumos caligrafiat. Și gata!

Ceva mai greu a fost cînd a venit vorba de purtătorii

Insignei de polisportiv gradul II. Cercetînd (minuțios) evidențele asociațiilor sportive, statisticienii ieșeni au găsit, spre surprinderea lor (și a noastră), că DOUA fete (!?) au ținut morțiș să treacă și normele gradului II al insignei. Cum? Vă spunem noi, dar să nu ajungă cîmura

Dacă și în 1967 o să fie la fel, ne mutăm la Iași. Acolo, ca statistician sportiv, mînuiești o piune dulce!...

CU... APROXIMAȚIE

În tot orașul de la poalele Timpei nu s-a găsit un cronometru pentru partida inaugurală a returului campionatului de baschet dintre echipele Steagul roșu și I.C.F. După cum bine știți, la baschet regulamentul prevede să se socotească doar timpul EFECTIV de joc. În cele din urmă s-a folosit un ceas obișnuit, acordîndu-se fiecărei reprize o durată „forfetară” de 34 de minute, întreruperile fiind apreciate la 14 minute.

Pe viitor recomandăm „ingeniozilor” organizatori din Brașov o... decizie. Dosi.

mai potrivit decît un ceas cu nisip ar fi, poate, un deșteptător. Să-i trezească!

CE-I LIPSEȘTE VOINȚEI?

Asociația sportivă „Voința” din Rm. Vlcea are:

1. Desore cu planuri de muncă;
2. Grafice de sedințe;
3. Instructor salariat;
4. O sală la club;
5. Mulți tineri dornici de a face sport.

Asociația sportivă „Voința” din Rm. Vlcea n-are:

1. ACTIVITATE!
Cum s-ar spune, consiliului acestei asociații îi lipsește... voința de a face treabă!

Rubrică redactată de VALERIU CHIOSE și DAN GÂRLEȘTEANU după scrisorile corespondenților noștri